

переважно, здійснюється судами конституційної юрисдикції. Принцип пропорційності на цьому етапі розвитку людства є найбільш дієвим юридичним механізмом обмеження діяльності держави стосовно людини. Принцип пропорційності, за своєю суттю, є засобом захисту прав та свобод людини, результатом природно-правового підходу до прав людини, адже антиабсолютистські настрої, які були породжені необхідністю визнання невід'ємності прав людини, мали на меті захист та гарантування прав людини.

Література.

1. Бандурка О. М. и др. Історія держави та права зарубіжних країн: підручник. – 2020.
2. Воронянський О.В. Основи правознавства: Навчальний посібник/ О.В.Воронянський, Г.В.Борисов, Ю.В.Зайончковський. – Х.: Парус, 2005. – 368 с.
3. Воронянський, О. В. Проблеми трансформації політичної суб'єктності в постіндустріальному суспільстві / О. В. Воронянський // Сучасне суспільство.– 2020.– Вип. 2 (18).– С. 37-47.
4. Грищук О. В. Людська гідність у праві: філософські проблеми. Київ. : Атіка. 2007.
5. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.
6. Lohvynenko Y. S. Історія держави і права України: практикум. – 2017.
7. Моїсеєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
8. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Науковий керівник
канд. екон. наук Омельченко Г.Ю.

*Малініна Є. Р.
Державний біотехнологічний університет*

РОЛЬ МОЛОДІЖНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ЗДІЙСНЕННІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Важливою особливістю здійснення молодіжної політики у Європейському Союзі є залучення громадського сектору, а власне неурядових організацій. Неурядові молодіжні організації слід вважати урядовими партнерами у прийнятті рішень, виходячи з їхнього потенціалу як представників більших груп молоді. Іншими словами, молодіжні ГО є інструментом для залучення молоді, а не ціль самі по собі. Необхідно також вивчити інші способи охоплення багатьох молодих людей одночасно, а молодіжні ГО не повинні мати монопольного становища як представники молоді. Вони також можуть бути доповнені іншими

групами (наприклад, молодіжними клубами) залежно від реальності та контексту здійснення молодіжної політики у конкретній країні [1;2].

Проте в різних країнах Європи існування неурядових молодіжних організацій є великою користю для суспільства, і природно, що вони мають право на консультації та участь у прийнятті рішень, які стосуються молоді. Це визнання означає, що національні молодіжні ради - це парасолькові асоціації неурядових молодіжних організацій в країні і найчастіше створюються для того, щоб мати єдиний та потужний голос у просуванні інтересів молоді з точки зору молодіжних організацій – найчастіше оцінюються як державні партнери в країнах, де вони існують. Майже всі національні молодіжні ради ЄС отримують фінансову підтримку своїх урядів для збереження своєї ролі як молодіжного голосу на національному рівні [3].

Європейський молодіжний форум, що розташовується у Брюсселі (Бельгія), є неурядовою асоціацією національних молодіжних рад та міжнародних неурядових молодіжних організацій на європейському рівні. ЄМФ є важливим партнером для інституцій Європейського Союзу, Ради Європи та системи Організації Об'єднаних Націй і активно консультується з питань, що стосуються молодих людей. Принцип твердого визнання ЄМФ серед цих міжурядових організацій такий самий, як і принцип залучення молодіжних організацій на національному рівні. Іншими словами, повага до ролі неурядових молодіжних організацій як представників молоді стала сильною та визнаною практикою цих організацій.

Робота Форуму спрямована, в першу чергу, на активне залучення молоді до суспільного життя Європи. З цією метою Форум працює з органами управління Європейського Союзу, для того щоб забезпечити реальне врахування думки та інтересів молоді при прийнятті тих чи інших рішень в Європейському союзі і реалізації молодіжних програм. Крім цього, Форум координує і забезпечує представництво молодих людей в структурі молодіжного сектора Ради Європи: «У відповідності зі структурою співуправління приблизно третина учасників вищого політичного органу Директорату у справах молоді та спорту Ради Європи обирається з числа представників неурядових молодіжних організацій-членів ЄМФ на асамблеях ЄМФ » [4].

Вищим органом Форуму є його Генеральна Асамблея. Вона складається з представників членських організацій (по дві особи від повних членів і по одній людині від кандидатів і спостерігачів). Асамблея оцінює роботу Форуму, визначає напрями її подальшої діяльності і приймає план роботи на два роки. Генеральна асамблея також вирішує питання членства в ЄМФ. Прийняття рішень на Асамблеї відбувається по відповідно до наступного принципу: 50% голосів мають національні молодіжні ради, 50% - міжнародні молодіжні організації [5]. Крім Європейського молодіжного форуму, що працює в рамках ЄС, в Європі з 1987 р. функціонує Європейський молодіжний парламент, який є проектом Фонду Хайнца-Шварцкопфа «Молода Європа» і діє під патронажем президента Європейського парламенту і генерального секретаря Ради Європи. Організація має національні представництва в більшості європейських країн і представляє

собою своєрідну дискусійну платформу для молодих людей у віці від 16-ти до 22-х років. Парламент складається з 32-х національних об'єднань і організацій, в яких тисячі молодих людей працюють на громадських засадах. Основна мета Парламенту – залучення молоді в процес європейської інтеграції та підтримка інтересів молоді на міжнародному рівні [5].

Розвиток молодіжного парламентаризму є сьогодні найважливішим напрямком діяльності більшості європейських держав-членів ЄС. Незважаючи на те, що фактично мова йде більшою мірою про гру в політику, ніж про реальну законотворчу діяльність, проте, даний механізм політичної соціалізації молоді має досить високий виховний потенціал [6].

Література.

1. Співпраця Ради Європи та Європейської комісії // Сайт Ради Європи [Електронний ресурс]. – Council of Europe – Режим доступу: www.youth-partnership.net.

2. Council of European Union European Youth Pact, 6609/1/05 REV 1, Brussels, 2001 [Електронний ресурс]. // European Youth Pact . – Режим доступу: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/ALL/?uri=celex:52005DC0206>.

3. Matthews H. Citizenship, youth councils, and young people's participation // Journal of Youth Studies. 2001. Vol. 4, no. 3. 299–318 P.

4. Орленко М. В. Теоретичний аналіз визначення політичної участі молодіжних організацій України / М. Орленко // Наукові праці : науковометодичний журнал. Серія «Політологія». – Вип. 248. Т. 260. – Миколаїв : Видво ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. – С. 26–31.

5. Hänninen S., Karjalainen S. and Lahti T. (editors) The Other Knowledge[in Finnish], Stakes, Helsinki, 2006 [Електронний ресурс]. // Hänninen S., Karjalainen S. and Lahti T. – Режим доступу: https://www.pedocs.de/volltexte/2009/1028/pdf/Siurala_A_European_Diskurs_2007_4_D.pdf.

6. EU Youth Report 2012. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2012. – 284 p.

Науковий керівник
канд. іст. наук, проф. О.В. Воронянський

Малініна Є.
Державний біотехнологічний університет
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Сьогодні теоретичне та практичне поле професійної психології відрізняється множинністю, що дозволяє стверджувати, з одного боку, про її глибинний тезаурус, з другого боку – про великі успіхи останньої. Особистість унікальна за своєю складністю і багатогранністю, через це у різних авторів ми можемо знайти різні теоретичні моделі, що описують особистість. Тому, дана проблема залишається недостатньо вивчена щодо встановлення єдиної типології особистості, незважаючи на існуючу літератури на цю тематику [2].